

**Ательє на старій вулиці міста,
що пахло корицею й кремом
nivea**

КУПИТИ

Про книгу

Книга торкається тем, близьких багатьом чернівчанам. Вона буде цікавою також краєзнавцям, дизайнерам одягу, історикам міста, усім, хто цікавиться історією і культурою Чернівців і загалом урбаністикою.

Тривала пора весняна та безжурна. Але сьогодні на вулиці накрапав дощик. Пан Юліан вийшов на сходи, трішки постояв, подихав свіжим, запашним повітрям і швиденько повернувся до хати. Хотілося посидіти в теплі, затишку зі старими фотокартками та згадати щось приємне. Він розіклав на столику альбум, дістав журнали мод, увімкнув приємну музику, налив у кілішок вишняка і з тихим щастям у душі вмовстився в улюбленому фотелі. Погляд упав на журнали мод – і кадрами старих фільмів один за одним побігли спомини, в яких поставали жінки – красиві, елегантні, принадливі, зворушливі...

Йой, якими граційними були чернівецькі пані! Романтичними, витонченими, ніжними... А якими шляхетними були колись моди! Пам'ять пана Юліана висмикує зі спогадів яскраві картинки й перегортає їх перед очима.

Наталія Триценко

Ателье на старій вулиці міста,
що пахло корицею й кремом NIVEA

ISBN 978-617-614-232-4

Наталія Триценко

Ателье на старій вулиці міста,
що пахло корицею й кремом NIVEA

чернівецький вінтажний альбом

Наталія Гриценко

АТЕЛЬЄ НА СТАРІЙ ВУЛИЦІ
МІСТА, ЩО ПАХЛО КОРИЦЕЮ
Й КРЕМОМ NIVEA

ЧЕРНІВЕЦЬКИЙ ВІНТАЖНИЙ АЛЬБОМ

Чернівці – 2018

УДК 39+82-3+929
Г 82

Гриценко, Наталія

Ательє на старій вулиці міста, що пахло корицею й кремом Nivea. Чернівецький вінтажний альбом / Наталія Гриценко. – Чернівці : Книги – XXI, 2018. – 120 с.

ISBN 978-617-614-232-4

Нова книга Наталії Гриценко продовжує і доповнює історії вже відомого читачам видання «Місто пахло корицею й кремом Nivea. Чернівецький вінтажний альбом». Спогади головного героя, пана Юліана, перенесуть читача у міжвоєнні часи, Другої світової війни та повоєнні. Крізь призму долі героїв оповіді письменниця зобразила вплив історико-політичних подій на людину, родину, міжлюдські стосунки, соціально-економічне, культурне становище міста. Попри непросте, почасти драматичне, історико-політичне тло, Наталія Гриценко, як і в попередній книзі, робить акцент на тому, що життя триває за будь-яких обставин. Містяни постають у своїх щоденних побутових клопотах, справах. Читач побачить їх у найрізноманітніших ситуаціях та обставинах – кумедних, драматичних, зворушливих. Та що б не траплялося, етика та естетика залишаються двома головними орієнтирами більшості змальованих Наталією Гриценко чернівчан. Її персонажі – люди красиві й у вчинках своїх, і зовні, вони живуть за спільними неписаними законами міського співіснування. У книзі багато інформації подано про моду чернівчан (одяг, взуття, зачіски, головні убори, прикраси) і, відповідно, про колоритних, харизматичних кравців, кравчинь, перукарів. Важливу частину книги становлять оповіді про весільні звичаї, сімейні й сусідські стосунки, про дитячі пригоди на вулицях і в школі тощо. Книга проілюстрована світлинами, листівками.

Книга торкається тем, близьких багатьом чернівчанам. Вона буде цікавою також краєзнавцям, дизайнерам одягу, історикам міста, усім, хто цікавиться історією і культурою Чернівців і загалом урбаністикою.

Видано за сприяння Чернівецької міської ради
в рамках програми підтримки книговидання
імені бургомістра Антона Кохановського.

© Видавництво «Книги – XXI», 2018
© Наталія Гриценко, 2018, текст
© Анна Стьопіна, 2018, обкладинка

Усі права застережено

ISBN 978-617-614-232-4

Atelier
für Photographie u. Malerei

**E. RICHTER
CZERNOWITZ**

Kochanowskigasse 8
im eigenen Hause.

Platte bleibt für Nachbestellung reservirt.

ВЕСНА. САДІВ НЕЗРИМИХ ПОДИХ

Опираючись на палицю, пан Юліан повільно пройшовся садом. Серед огорнутих у цвіт яблунь, серед запашних квітів, серед цього буйства життя він відчув той стан захвату, почуття щастя й піднесення духу, який зветься благодаттю. Весняні хмарки пливли у небесній високості, а лагідне сонце досхочу пестило змарніле за зиму обличчя літнього пана. Його спрагли легені на повну силу вдихали повітря весняного ранку. Заблукалий жайворонок заспівував пісню весни, а потім швидким летом піднявся вгору й поспішив у своїх справах. Квітник полонив мальовничістю. Почуття насолоди й радості переповнювали серце пана Юліана від споглядання пишності природи. Але от диво! Цілу зиму він просидів в улюбленому фотелі й навіть не міг сподіватися на якісь зміни. Відчував, як забракло життєвої енергії, але топив свій смуток у спогадах, потерпав від самотності й звикся зі своєю долею. Аж ось на його День народження зібралася родина, гарно посиділи і раптом, ні сіло ні впало, вирішили зробити в будинку ремонт. Дітей чомусь роздратували кириня та занехаяння, що запанували на обійсті. Пан Юліан був ошелешений, бо важко переживав такі хвилини миттєвих вирішень. Але за кілька днів дочка взяла відпустку, перевезла батька до своєї квартири, і звичний плин життя на цьому скінчився. Зате занурили його у сімейне середовище, надали можливість прохолодними ранками полінюхувати в ліжку, смачно годували й відкрили світ самих щедрот. Так, сім'я – це безумовна цінність, і треба деколи бути разом та робити щось приємне одне одному. Вечорами він багато цікавого розповідав про їхню родину, ще й показував знімки із альбума, який прихопив із собою. Дітям завжди ніколи, вони весь час зайняті, а піде з життя він, то хто розповість про їхнє коріння? Навзаєм діти, щоб він задурно не сидів та не нарікав на їхню байдужість, дали завдання підписати всі знімки й написати в зошиті

свої спогади, що, до речі, внесло новий емоційний струмінь у його існування.

Плинув час, та життя продовжувалось, залишаючи за собою давній відгомін пережитих почуттів. Десь більш як за місяць, коли надворі трішки потеплішало, він перебрався до сина. А там зайнялися його здоров'ям: син щодня відвозив батька до шпиталю на лікування. Підлікували серце та ноги. І хоч до медицини старий пан ставився скептично, але коли болі вступилися, захотілося менше сидіти вдома, частіше виходити в люди, спілкуватися й усім цікавитися, тоді життя знову мало сенс. Звісно, він сумував за своїм будинком, але найбільше – за фотелем і запахами. Бо запах його оселі був неповторним, весь ніби просякнутий цинамоном. Зате Альбінин «Niveakreme» він узяв із собою і в моменти суму втягував тонкий, ніжний аромат, який його заспокоював.

За декілька місяців, ближче до закінчення весни, пана Юліана перевезли до рідної домівки. Яке це щастя! Ще й на входуни дочка пригостила його улюбленим печивом з яблуками та цинамоном, пахощі якого ніби огорнули оселю.

Будинок, його улюблений будинок, був до невпізнанності гарним. Старому пану приготували сюрприз: він і не здогадувався, що ремонт зробили не тільки всередині, а й назовні. І зараз будинок уже не виглядав старим – навпаки, він ніби помолодшав: гарно пофарбований, свіжий, опатний. Лише навіяло сум те, що рідну черепицю довелося зняти і покрити дах легкою бляхою. Так, інакшого виходу не було, адже через інтенсивність руху транспорту будинок пішов великими тріщинами. Проте його встигли врятувати. Зате всередині будинку... аж дух перехопило: все було так, як за часи їхнього з Альбіною життя, – вишукано-світським. На його здивований погляд дочка відповіла, що це називається «вінтаж» і зараз є надзвичайно модним. Пана Юліана осяяло теплом рідного вогнища, обвіяло пахощами щастя, і він, ніби дитина, намагався увібрати в себе цю щасливу мить. Ади, це ж його фотель! Стоїть, як до дефіляди: елегантний, з напуцтованими поручнями, з новою, у штрайфи, оббивкою, ще й з гаптованою серветкою на спинці. Люксус! Із справжнім блаженством пан Юліан опустився в улюблений фотель, прикривши очі від задоволення. Потім піднявся й неспішно обійшов весь будинок. Багато старих речей, відмитих від порохів та знесених з горища, ніби помолодшали: той самий креденс на кухні, заблищали мойзер та вага, великий глек з мискою для вмивання дістав нове місце, а крохмальовані беганги з корунками знову опинилися на кухонній стінці. Єдине, чого позбавилися діти, це їхніх меблів зі спальні. Але це з його дозволу. Так, він не був проти, адже ті білі меблі з тоненькою чорною кіскою стали тепер завеликими. Він давно залишився без Альбіни, велике ліжко та дві великі шафи йому ні до чого, лише місце займають. Тому діти наважилися винести старі меблі. А у спальню перенесли його улюблений лотербет, на тому ж місці залишили два великих образи, які дісталися Біньці від батьків, застелили м'який коц на долівку – і кімната стала просторою та більш сучасною. В оновленому будинку пану Юліану повернувся колишній душевний спокій і знову з'явилася можливість дихнути надією.

Але тепер його кликав благословенний, квітучий сад. Весна несла стільки сподівань у його життя, стільки неймовірної краси та нестримної радості, що кожен ранок пан Юліан починав саме із прогулянки садом. Надихавшись, нахапавши люфту, налюбувавшись

яблуневим цвітом, він вирішував, що робити далі, але заходити в будинок все одно не хотілося. Тому зранку тепло вдягався, взував нові хутряні пачі, поверх них – кальоші й майже цілий день був на свіжому повітрі. Поступово виніс старі журнали, свої записи та папери в альтану і, відкривши двері та дивлячись на біло-рожеве квітуче марево, проводив час під Мефістофелем. Або ж сидів на подвір'ї під бузком, чи дихав пахощами весняного саду. І тоді втіха, яка усміхом не сходила з обличчя, лоскотала щасливу старечу

душу. Дивно, але такі моменти чомусь нагадували йому безхмарні діточі дні, коли від кожної квітки, від маленької комашки або великого листатого лопуха він наповнювався життям і щастям. А зараз... зараз він відчував серцем звабу природи і радів від того, що дочекав весни, що побачив щедроти весняних барв, і попереду, як у весняні дні його молодості, ще багато дивовижного.

Verlangen Sie gratis

und franko meinen großen, reichillustrierten **Hauptkatalog** mit über 3000 Abbildungen aller Arten **Nickel-, Silber u. Gold-Uhren**, Musikinstrumente, Leder- und Stahlwaren etc. sowie allen Gattungen **solider Gold- und Silberwaren** zu **Original-Fabrikspreisen**.

Nickel-Remontoir-Uhr K 3.—, System-Roskopf-Patent-Uhr K 4.—, System Roskopf schw. Stahl Remontoir-Uhr K 4.—, Schweizer Original-System Roskopf Patent K 5.—, Goldin-Remontoir-Uhr mit „Luna“-Werk K 8.50, Silber-Remontoir-Uhr, „Gloria“-Werk K 8.40, Silber-Remontoir-Uhr, Doppelmantel K 12.50, Silber-Panz.-Kette m. Springring, 15 gr schwer K 2.80, Russ. Metall-Tula-Remontoir-Uhr mit Doppelmantel, „Luna“-Werk K 10.50, Weckeruhr K 2.90, Küchenuhr K 3.—, Schwarzwälder-Uhr K 2.80, Kuckuk-Uhr K 8.50.

Für jede Uhr 3 Jahre schriftliche Garantie.

Kein Risiko!

Umtausch gestattet oder Geld retour!

1874 Erste Uhrenfabrik

Hanns Konrad k. u. k. Hoflieferant
In Brüx Nr. 128 (Böhmen).

ЗАЙВІ ЛЮДИ

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.

ridmi
ТВІЙ УЛЮБЛЕНИЙ КНИЖКОВИЙ

КУПИТИ